

Nogle af udvalgets spørgsmål til kirkeministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål 1:

»Hvem har ikke anset det for nødvendigt, at de nærmere regler om optagelse i og udtræden af folkekirken gives i form af en kgl. anordning?«

Svar:

Det er forudsat i nutidig lovgivningspraksis, at regler af administrativ karakter, der udfærdiges med hjemmel i en lov, gives ved bekendtgørelse, se f.eks. Justitsministeriets vejledning om udarbejdelse af administrative forskrifter af 22. september 1987, kapitel 1, nr. 3 og 4.

Spørgsmål 2:

»Hvilke overvejelser ligger der bag formuleringen i § 1, stk. 4, om en anden kristen dåb?«

Svar:

Bestemmelsen vedrører personer, som er døbt med en kristen dåb i et ikke evangelisk-luthersk trossamfund. Efter forslaget skal optagelse i folkekirken af sådanne personer ske i henhold til en egentlig optagelsesbegæring. Det vil sige, at vedkommende må henvende sig til sognets præst eller en anden præst i folkekirken og under en samtale med denne lægge et sådant kendskab til folkekirken for dagen, at ønsket om optagelse kan betragtes som alvorligt ment.

Forny et dåb hverken kan eller skal finde sted.

Også den nugældende bestemmelse i menighedsrådslovens § 5, stk. 1, nr. 3, forudsætter en positiv meningstilkendegivelse fra den, der ønsker optagelse, men jeg har ment det ønskeligt, at lovteksten tydeliggøres på dette punkt.

Mindreårige optages i folkekirken efter anmodning fra forældremyndighedens indehaver. Mindreårige kan tillige blive medlem af folkekirken ved at opdrages i folkekirkens tro. Denne særregel, som jeg har foreslået videreført, forudsætter – som bestemmelsen i sin helhed – at den mindreårige er døbt med en kristen

dåb i et trossamfund, der ikke er evangelisk-luthersk.

Spørgsmål 3:

»Hvilke andre eksempler end »ved tilslutning til et andet trossamfund« tænkes der på med formuleringen i § 2, stk. 2 (jf. ordet f.eks.)?«

Svar:

Efter lovforslaget ophører medlemskab af folkekirken, såfremt medlemmet slutter sig til et andet trossamfund eller på anden måde, f.eks. ved at lade sig gendøbe, stiller sig uden for folkekirken. Bestemmelsen viderefører den nugældende regel i menighedsrådslovens § 5, stk. 3, nr. 2. Denne bestemmelse har – i hvert fald i nyere tid – kun været anvendt i tilfælde, hvor der forelå tilslutning til andet trossamfund eller gendåb – altså de i loven udtrykkeligt nævnte eksempler på at stille sig uden for folkekirken. Der kan derfor ikke anføres eksempler fra praksis på andre tilfælde, hvor et medlem har stillet sig uden for folkekirken, og det vil næppe på dette område være rigtigt at opstille hypotetiske eksempler og dermed foregribe konkrete afgørelser. Så meget kan dog fastslås, at der må stilles krav om meget klare og ekstraordinære forhold. Almindelig polemik mod eller nedsættende udtalelser om folkekirken er ikke tilstrækkeligt.

Om mine overvejelser med hensyn til bestemmelsens affattelse skal jeg i øvrigt henvise til lovforslagets bemærkninger til § 2.

Spørgsmål 4:

»Hvad er begrundelsen for den i § 3 og § 12 fastsatte 15-års-grænse?«

Svar:

Aldersgrænsen på 15 år er såvel i lovforslaget som i gældende lov anvendt som målestok for den modenhed og ansvarlighed, der bør forudsættes for at have medindflydelse på eget med-